

Dr. Ilyés István szakmai életrajza

Egyetemi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte, 1967-ben kapott orvosi diplomát „*summa cum laude*” minősítéssel. Az 1968-1970. évi időszakban Esztár község körzeti orvosa volt. 1970-től dolgozott a DOTE Gyermekklinikáján. Csecsemő- és gyermekgyógyászat, endokrinológia, majd háziorvostan szakorvosi képesítést szerzett. 1980-ban kapott osztályvezetői megbízást a klinika Bel-osztályának endokrin részlegére, emellett az endokrin szakrendelés és az izotóplaboratórium vezetésére is. 1982-ben egyetemi adjunktusi, 1985-ben egyetemi docensi kinevezést nyert. 1992-ben kapott megbízást a DOTE Családorvosképző Központjának megszervezésére és vezetésére, s emellett 2013-ig ellátta a Gyermekklinika endokrin szakrendelésének vezetését is. A háziorvosi szakképzést és továbbképzést Rotterdamban, Londonban és Madridban tanulmányozta, majd 1997-ben az Exeteri Egyetemen MSc in Health Care - Professional Education végzettséget szerzett. A Családorvosi Tanszékre 1998-ban tanszékvezetői majd 1999-ben egyetemi tanári kinevezést kapott. A Debreceni Egyetemen 2005-ben létre hozott első hazai Népegészségügyi Kar egyik alapító tanszékvezetője és első dékán-helyettese (2006-2008) valamint a Szenátus tagja (2007-2009) volt.

Vezetésével a központ majd a tanszék megszervezte az általános orvoslás/családorvoslás egyetemi oktatását, biztosította az alapellátásban dolgozó orvosok rekvalifikációs programjának megvalósítását, bevezette és azóta működteti a háziorvosi szakképzést és szakvizsgáztatást, megszervezte és működteti a háziorvosok és házi gyermekorvosok folyamatos továbbképzését az egyetem vonzáskörzetében. Tanszéki oktatók és oktató háziorvosok részvételével három munkacsoportot hozott létre, és 2001-2008 között hét hazai és egy EU által támogatott kutatási projektben vettek részt. Nyolc tudományos kongresszust-konferenciát szervezett.

A tanszékvezetői kinevezésének lejártja után, 2008-tól a Családorvosi és Foglalkozás-egészségügyi Tanszéken egyetemi tanárként a háziorvosi szakképzés grémium-vezetőjeként dolgozott, 2013-tól pedig professor emeritusként vesz részt a Kar és a Tanszék (graduális, szakképzési és továbbképzési) oktató és tudományos tevékenységében, valamint a Népegészségügyi Doktori Iskola munkájában.

Tudományos tevékenysége a gyermekendokrinológia különböző területeire, a gyermekkori elhízás endokrin és metabolikus következményeire, a prevenció és a kardiometabolikus rizikó-állapotok témakörére terjed ki. Kandidátusi értekezését 1981-ben a gyermekkori jóddhiányos strúma epidemiológiája és funkcionális sajátosságai témakörben védte meg. 1988-1989-ben egy évig Londonban, a St. George's Medical School Élettani Intézetében Wellcome-ösztöndíjjal az energiafelhasználást fokozó szerek hatásmechanizmusát vizsgálta elhízásban. 1997-ben habilitált, tézisei címe Az inzulinrezisztencia és az energiafelhasználás szerepe elhízásban volt. Publikációs aktivitása: közleményei száma 252, emellett 52 könyvfejezet, 12 egyetemi jegyzet és egy szakkönyv szerzője.

Tagja hat hazai és három nemzetközi szakmai társaságnak. A Családorvos Kutatók Országos Szervezetének és a Gyermekendokrinológiai Szekciónak elnöki teendőit egy, illetve két periódusban látta el. Két évtizeden át volt tagja a Háziorvostani Szakmai Kollégiumnak, hasonlóan a DE OEC Szakképzési és Továbbképzési Bizottságának és társelnöke volt a Debreceni Akadémiai Bizottság Endokrin és Anyagcsere Szakbizottságának. Hat magyar nyelvű folyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

Szakmai életútján a betegellátó, az oktató és a tudományos tevékenység egyensúlyára törekedett. Kítüntetései között említhető a Batthyány-Srattman díj, a CSAKOSZ Életmű díja, a DE AOK Pro Facultate emlékérmé, DE Népegészségi Kar Jubileumi emlékérmé és a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje állami kitüntetés.